RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 2 oktober 2018 met nummer RvVb/A/1819/0139 in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0453/A

Verzoekende partijen 1. de heer Marc DE COSTER

2. mevrouw Denise SCHOUKENS

3. mevrouw Mariette DE MESMAEKER

4. de heer Chris VAN SCHRAVENDIJK

5. de heer Bruno SCHOUKENS

vertegenwoordigd door advocaat Erika RENTMEESTERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

vertegenwoordigd door advocaat Michel VAN DIEVOET met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Wolstraat 5

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 16 maart 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 14 december 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van onder meer de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat van 4 december 2014 verworpen.

De verwerende partij heeft aan de heer Rudy BAYENS, hierna de aanvrager genoemd, een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de regularisatie en nieuwbouw van een biogasinstallatie en aanhorigheden op een perceel gelegen te 1740 Ternat, Pangaardenstraat 2, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie D, nummer 0196K.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 27 september 2018.

Advocaat Erika RENTMEESTERS voert het woord voor de verzoekende partijen en advocaat Michel VAN DIEVOET voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014

1

houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. Ontvankelijkheid van de vordering tot vernietiging – voorwerp van de vordering

1. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de bevoegde Vlaamse minister op 10 juli 2015 in graad van beroep een milieuvergunning aan de aanvrager heeft verleend voor het veranderen van de biogasinstallatie horende bij de melkveehouderij. Die milieuvergunning hangt samen met de bestreden stedenbouwkundige vergunning.

Onder meer de verzoekende partijen hebben tegen de betrokken milieuvergunning een beroep ingesteld bij de Raad van State, die de milieuvergunning met het arrest nr. 240.993 van 12 maart 2018 heeft vernietigd.

De raadsman van de verzoekende partijen informeert de Raad met een aangetekende brief van 7 augustus 2018 dat de bevoegde minister, na de vernietiging van de eerdere beslissing door de Raad van State, op 25 juli 2018 de corresponderende milieuvergunning heeft geweigerd.

2. Artikel 4.5.1, §2, derde lid VCRO en artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet bepalen dat een stedenbouwkundige vergunning van rechtswege vervalt wanneer de milieuvergunning definitief geweigerd wordt.

Er is een definitieve weigering van de milieuvergunning wanneer de termijn om administratief beroep in te stellen, zoals bepaald in artikel 23 van het Milieuvergunningsdecreet, verstreken is, of wanneer de vergunningverlenende overheid de milieuvergunning na administratief beroep heeft geweigerd.

De Raad kan dan ook niet ingaan op de vraag van de verzoekende partijen om de bestreden beslissing te vernietigen en kan enkel vaststellen dat de bestreden beslissing, als gevolg van de definitieve weigering van de betrokken milieuvergunning door de bevoegde minister op 25 juli 2018, van rechtswege is vervallen en het huidige beroep derhalve zonder voorwerp is.

IV. KOSTEN EN RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

1.

De verzoekende partijen vragen in hun verzoekschrift om de kosten met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding ten laste te leggen van de verwerende partij.

De Raad legt de kosten van het beroep op basis van artikel 33, eerste lid DBRC-decreet geheel of gedeeltelijk ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Ingevolge artikel 21, §7 DBRC-decreet kan de Raad op verzoek van een partij, een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld en die ten laste wordt gelegd van de partij die ten gronde in het ongelijk is gesteld.

2. Het teloorgaan van het voorwerp van het beroep en de daaruit volgende verwerping van het beroep van de verzoekende partijen, is enkel te wijten aan de definitieve weigering van de betrokken milieuvergunning. Aangezien noch de verzoekende partijen, noch de verwerende partij als "de in het ongelijk gestelde partij" kunnen worden beschouwd, acht de Raad het passend en billijk om het door de verzoekende partijen betaalde rolrecht over de partijen te verdelen.

Gelet op de specifieke concrete omstandigheden van de voorliggende zaak, wordt het verzoek van de verzoekende partijen tot toekenning van de rechtsplegingsvergoeding verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging bij gebrek aan voorwerp.
- 2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 1000 euro ten laste van de verzoekende partijen en de verwerende partij, ieder voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare	zitting van 2 oktober 2018 door de zesde
De toegevoegd griffier,	De voorzitter van de zesde kamer,
Elien GELDERS	Karin DE ROO

kamer.